

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Kf.700.230/2024/4.

A felperes: (felperes neve)
(lakhelye).

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
(jogtanácsos 1. neve) kamarai jogtanácsos
(cím.)

Az alperes: (X) Vármegyei Rendőr-főkapitányság
(címe)

Az alperes képviselője: (jogtanácsos 2. neve) kamarai jogtanácsos

A per tárgya: illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból megbízási díj

A fellebbezéssel támadott

határozat: Pécsi Törvényszék
10.K.700.468/2023/27.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes, 10.K.700.468/2023/28.

Í t é l e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) forint perköltséget.

A le nem rótt 30 920 (harmincezer-kilencszázhusz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a (település neve) Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály állományában nyomozó beosztásban dolgozik, illetve szolgálatteljesítési helye (település neve).

[2] A felperes a nyomozói beosztásába tartozó feladatok ellátása mellett, abba nem tartozóan rendszeresen látott el szemlebizottság-vezetési tevékenységet, illetőleg közterületi járőrszolgálati tevékenységet egyaránt.

[3] A felperes a fenti többlettevékenységei okán megbízási díjat kérve szolgálati panaszt terjesztett elő, mely panasz a (X) Vármegyei Rendőr-főkapitányság részéről elutasításra került.

A kereset és a védirat

[4] A felperes a szolgálati panaszt elutasító határozattal szemben a törvényes határidőn belül fordult keresettel a bírósághoz, és módosított kereseti kérelmében 2020.

április 1. és 2023. január 31. napja közötti időszak tekintetében 20 hónapot érintően kérte az illetményalap 50%-ának megfelelő összegben, azaz 386 500 forintban kötelezni alperest elmaradt megbízási díj megfizetésére.

[5] A többlettevékenységei tekintetében egyrészt hivatkozott a szemlebizottság-vezetői tevékenységére, másrészt az egyenruhás közterületi járőrszolgálatra egyaránt. Kérelméhez csatolta azt a kimutatást, melyben részletezte a szemle időpontjait, illetőleg a járőri tevékenységéről is kimutatást készített.

[6] A szemlebizottság-vezetői feladatok tekintetében arra hivatkozott, hogy eredeti nyomozói beosztásához képest szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó és fokozottabb igénybevételt jelentő munkát jelentettek, ezt jelezte az is, hogy szaktanfolyam keretében oktatták a szemlebizottság-vezetői feladatokat. Állította, hogy a nyomozói beosztásba nem tartozó feladatokat jelentett ezen feladatok ellátása, továbbá hivatkozott a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012 (VII.30.) ORFK utasítás szabályaira.

[7] Arra is hivatkozott, hogy tanfolyami végzettséggel nem rendelkezett, ami a szemlebizottság-vezetői feladatok ellátásához lett rendelve a 20/2006. (XII.22.) ORFK utasítás melléklete értelmében. Ebből következően a felperes munkakörébe a szükséges képesítés hiányában a szemlebizottság-vezetési feladatkör nem tartozhatott bele, így az munkakörébe nem tartozó feladatnak minősült, melynek ellátásáért megbízási díj jár.

[8] Kifogásolta, hogy a határozat eseti jellegűnek értékelte a szemlebizottság-vezetői tevékenységet, ugyanakkor már a szolgálati panaszban jelzésre került, hogy a felperesi kimutatás nem tartalmazza azokat az eseteket, amikor helyszínmegtekintés során azt állapították meg, hogy értékelhető nyom nincs, és szemlejegyzőkönyv sem készült. Azonban ebben az esetben is ki kellett vonulni a helyszínre, azt alaposan át kellett vizsgálni, és döntést kellett hozni az alakszerű jegyzőkönyv szükségességének hiányáról is.

[9] További érvelése szerint nem vitathatóan rendszeresen, havonta átlagosan egy hét időtartamban úgynevezett forrónyomos szolgálatot is ellátott, ilyenkor készenlétben állt egy esetleges bűnügyi helyszínelésre, szemlebizottság-vezetésre egyaránt.

[10] A szemlebizottság-vezetői feladatot az előbbieik okán annak ellenére is szolgálati beosztásába nem tartozónak tekintette, hogy munkaköri leírása tartalmazta azt. Hivatkozott a következőket kúriai gyakorlatra, nevezetesen arra, hogy egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg csak az alperes a felperesi munkaköri feladatokat.

[11] A közterületi járőrszolgálat ellátása álláspontja szerint szintén nyilvánvalóan nem tartozhatott a beosztási feladatai közé. E körben az alperes alaptalanul hivatkozott a különleges jogrend szabályaira, és arra is, hogy esetlegesen más módon honorálta ezt a felperes felé, mert ez nem mentesítette az alperest az alól, hogy a megbízási díjat megfizesse részére.

[12] A megbízási díj mértéke szempontjából azzal érvelt, hogy a jogszabályi minimum, az illetményalap 50%-a tekintetében érvényesítette az igényt az alperessel szemben, ezért a követelése nem minősülhetett eltúlzottnak, és a részéről ellátott többletfeladatokkal az arányos is volt.

[13] Az alperes védiratában a keresetet jogalapjában vitatta.

[14] Előadta, hogy a felperes munkaköri leírásának 21. pontjában a speciális munkaköri feladatok között a bünygyi helyszíneken helyszíni tevékenység ellátása szemlebizottság vezetőjeként, vagy tagjaként kitétel szerepelt. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a felperes részéről hivatkozott, az ORFK Oktatási Igazgatóság és szervezeti egységei által indításra kerülő szaktanfolyamok, tanfolyamok és továbbképzések egységes szabályozásáról szóló 20/2006. (XII.22.) ORFK utasítás I. számú melléklet 2. pontja tartalmazta a szemlebizottság vezetésére képesítő szaktanfolyamot, ugyanakkor az utasítás 2020. július 10. napjáig volt hatályban.

[15] A felperes az alperesi álláspont szerint helytelenül állította, hogy beosztásából adódó feladatai mellett látott el szemlebizottság-vezetői tevékenységet, és hogy e feladat szakmailag nagyobb szakértelmet igényelt, mint a nyomozói tevékenység. A nyomozati eljárási cselekményeket elsősorban a bünygyi szolgálat nyomozói végzik.

[16] Az alperesi álláspont értelmében a szemle a nyomozási folyamatnak csupán egyetlen eleme, így a nyomozati folyamatból egyedül kiragadni nem is lehet, mint különös szakértelmet igénylő nyomozati cselekményt.

Az alperesi álláspont szerint a felperes állításával ellentétben azok az esetek, amikor a helyszín megtekintését követően értékelhető nyom hiányában nem készült szemlejegyzőkönyv, nem minősülnek szemlének, ugyanis a szemle egyik ismérve, hogy állapotot rögzítenek, és azokat megfelelően dokumentálják szemlejegyzőkönyvben.

[17] A felperes az alperesi kimutatás szerint szemlebizottság-vezetői feladatokat 2020-ban 5 alkalommal, 2021-ben 3 alkalommal, 2022-ben 4 alkalommal, és 2023-ban 1 alkalommal látott el. Az adatokból egyértelműen megállapítható, hogy felperes a feladatokat nem rendszeresen, hanem eseti jelleggel végezte.

[18] Miután a (település neve) Rendőrkapitányságon nincs szemlebizottság-vezetői beosztás rendszeresítve, ezért e feladatot a bünygyi osztály állományának kellett ellátnia.

[19] További érvelése szerint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról, és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet nem nevesíti szolgálati beosztásként a szemlebizottság-vezetői tevékenységet, ugyanis az a nyomozói tevékenységhez köthető feladatrendszer. A szemlebizottság-vezetői tevékenység nem volt külön feladatkör, ellátásához képesítés megszerzését, tanfolyam elvégzését külön nem írta elő norma, mert az a nyomozói tevékenységhez kapcsolódott.

[20] A járőrszolgálatokkal összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy ezek csekély száma miatt ez a tevékenység nem jogosítja a felperest a megbízási díj igénybevételére. A különleges jogrenddel összefüggésben azt emelte ki, hogy a felperes az ezzel kapcsolatos feladatok ellátásáért pótszabadságban is részesült a 327/2021. (VI.10.) Kormányrendelet értelmében. Azt is hangsúlyozta, hogy ennek keretében a felperes bünygyi járőrszolgálatot teljesített.

[21] Összességében az alperesi álláspont a perben az volt, hogy a perbeli tevékenységeket a felperes köteles volt ellátni, eseti jelleggel ezeket el is látta, és ezek mennyisége nem jogosította őt a megbízási díjra.

[22]

Az elsőfokú bíróság ítélete

[23] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 386 500 forintot, valamint ezen összeg után 2021. július 16. napjától számított késedelmi kamatot, illetve 19 325 forint perköltséget és 16 000 forint útiköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a bíróság gazdasági hivatala részére előlegezett költség címén 12 535 forintot. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

[24] Ítélete indokolásában mindenekelőtt rögzítette, a kialakult bírói gyakorlat értelmében az ORFK Utasítás jelölte ki azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehetett tekinteni (Kfv.III.45.173/2021/4., Kfv.III.39.053/2021/8.). A 2020. november 26-ig hatályos 13/2012. (VII. 30.) ORFK Utasítás, amelynek 20-35. pontjai tartalmazták a szemlebizottság-vezetői feladatokat, hatályon kívül helyezése nem eredményezte azt, hogy ezen feladatok módosultak volna, az abban megjelölt feladatmeghatározást továbbra is kiindulási alapnak lehet tekinteni. A bírói gyakorlat értelmében továbbra is releváns a nyomozói szolgálati beosztást betöltő hivatásos állományú személy szemlebizottság-vezetői feladatának értékelése tekintetében a Kfv.VII.39.246/2020/4., a Kfv.VII.39.753/2020/6., valamint a Kf.VII.39.707/2020/6. számú döntés. A munkáltató utasítási joga nem lehet korlátlan, csak olyan feladatot határozhat meg adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei között marad.

[25] A továbbiakban rögzítette, hogy a jelen esetben azt kellett vizsgálni, hogy a felperes beosztása szerinti szolgálati egységnél szemlebizottság-vezetői feladatok ellátása, illetőleg a járőri feladatok ellátása olyan tevékenységnek minősül-e, amiért azok rendszeres jellege miatt megbízási díjra jogosult a felperes vagy sem.

[26] Nem értett egyet az alperes azon álláspontjával, miszerint a szemlebizottság-vezetői feladatkört a nyomozás részeként vizsgálva az a felperes munkakörébe tartozott. Megítélése szerint ugyanis a szemlebizottság-vezetői feladatok irányító és szakmai tartalmuk szerint eltérnek a nyomozói feladatoktól, ahhoz képest minőség- és felelősségbeli

többlETFeladatnak minősülnek. Bár a felperes munkaköri leírásában általános jelleggel ez a feladat szerepel, ezt azonban ellentételezni kell, mert többlETFeladatnak minősül (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.074/2022/4.).

[27] Kiemelte, a felek között abban a kérdésben is vita volt, hogy a szemlebizottság-vezetői feladat tekintetében figyelembe kell-e venni a többlETevékenység értékelése során azt az esetet, amikor csak helyszínmegtekintés történt. E körben kifejtette, valóban különbség adódhatott a két tevékenység között, ugyanakkor a helyszínmegtekintés során készített feljegyzés is egyfajta többlETFeladatot jelenthetett a felperes számára, még akkor is, ha nem minősült a jegyzőkönyvvel azonos értékűnek. Értékelte, hogy e két dokumentum minősítése eltérő volt, de attól sem lehetett eltekinteni álláspontja szerint, hogy maga a felperesi előadás is arról szólt, hogy adott esetben a helyszínek megtekintése munkaköri kötelezettségének minősült.

[28] A járóri tevékenység vonatkozásában is azt állapította meg, hogy az a 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás alapján elkülönül a nyomozó beosztáshoz tartozó feladatoktól, az nem a büntetőeljárársban meghatározott nyomozás részének tekintendő feladat, bár ilyet a felperes a perbeli időszakban csekély mértékben látott el.

[29] Összességében azonban a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó feladatellátásai rendszeresek voltak és visszatérő jellegűek.

[30] Összesítve rögzítette, hogy a felperes 2020. év folyamán 7 db plusz tevékenységre hivatkozott és 5 db járóri tevékenységre, 2021. év vonatkozásában 6 db szemlebizottság-vezetői és 7 db járóri tevékenységre, 2022. év vonatkozásában 14 db szemlebizottság-vezetőire, illetőleg 5 db járóri tevékenységre és 2023. januárjában 2 db plusz tevékenységre.

[31] Összességében megállapította, hogy a felperes részéről hivatkozott két többlETevékenység olyan tevékenységnek minősült, melyek nem tartoztak a felperes szolgálati beosztásába tartozó feladatok közé, annak ellenére, hogy a munkaköri leírása nevesítette a szemlebizottság-vezetői feladatokat. Mivel sem a szemlebizottság-vezetői, sem pedig a járóri tevékenység a felperes beosztásához nem tartozónak minősült, ezért őt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében megilleti megbízási díj e tevékenységekért.

[32] Az összegszerűség vonatkozásában annyit rögzített, hogy a felperes maga is a törvényi minimum mértéket határozta meg kereseti kérelmében figyelembe véve, hogy rendszeres, visszatérő jelleggel, de nem nagy mennyiségben látta el ezeket a feladatokat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[33] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Perköltséget is felszámított a 32/2003. (VIII. 27.) IM rendelet 3. § a) pontjára és 4. § (1)-(2) bekezdéseire utalással 20 000 forint összegben.

[34] Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[35] Egyrészt arra hivatkozott, hogy a szemlebizottság-vezetői tevékenység nem volt külön feladatkör a következők miatt: A 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás 21/B-21/F. pontjai nem nevesítik azt, hogy a szemlebizottság-vezetői feladatokat milyen bünygyi beosztásba tartozó személyek láthatnak el. A (település neve) Rendörkapitányságon nincs szemlebizottság-vezetői beosztás rendszeresítve, ezért a feladatot a bünygyi osztály állománya látja el. A 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet nem nevesíti szolgálati beosztásként a szemlebizottság-vezető tevékenységet és nem határoz meg képesítési követelményt a szemlebizottság-vezetői tevékenység ellátása érdekében a nyomozók részére, mert annak nem előfeltétele a tanfolyami végzettség.

[36] Mivel a szemlebizottság-vezetői feladatok nem tartoznak más munkakörbe, alaptalan a bíróság ítéletének [41] bekezdésében írt hivatkozás.

[37] Kifogásolta az ítélet [43] bekezdésében írtakat is, állítva, hogy a szemlebizottság-vezetői tevékenység nem igényel az általános bünygyi képzettségén kívüli többletképzettséget, végzettséget, tapasztalatot, azaz többletfeltételt. Az ilyen jellegű többletfelelősség napi szinten megjelenik minden olyan nyomozati cselekménynél, amelynél az adott vizsgáló vagy nyomozó több ember munkáját irányítja, felügyeli.

[38] Másrészt hivatkozott arra is, hogy a kereseti időszak 34 hónapjából mindösszesen 12 hónapban ellátott 14 db szemlebizottság-vezetői feladat esetszerű, és nem folyamatos „többletfeladat” vagy „helyettesítés” eredményeként jelentkezett. Szemlebizottság-vezetői feladatokat a felperes 2020. évben hat, 2021. évben három, 2022. évben négy, 2023. évben egy alkalommal látott el, ez az összes szolgálati nap 1,6 százaléka.

[39] Hangsúlyozta, a felperes a perbeli időszakon belül 2021. július 28. és 2022. március 16-a között egyetlen alkalommal sem látott el szemlebizottság-vezetői feladatokat, ahogyan 2022. július 3. és 2023. január 19. között sem.

[40] Hivatkozott a Kúria joggyakorlatára, hangsúlyozva, a beosztásba nem tartozó tevékenység tartós, hosszabb időn át történő ellátása alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[41] Kifejtette továbbá, a helyszínmegtekintés felelősség tekintetében még olyan szintű többletet sem jelent, mint a szemlebizottság-vezetői feladat.

[42] Az előbbiek alapján kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság 20 hónap vonatkozásában megítélte a megbízási díjat a perbeli időszak 34 hónapjából, tehát azon hónapok vonatkozásában is, amelyekben a felperes sem szemlebizottság-vezetői, sem pedig közterületi járőr szolgálatot nem látott el.

[43] A járőr szolgálat vonatkozásában azt hangsúlyozta, hogy a felperesi hivatkozás szerint ilyen tevékenységet 17 alkalommal látott el. E körben hivatkozott arra, hogy a 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás szerint a bűnügyi szolgálati ág állománya is köteles járőr szolgálatot teljesíteni függetlenül attól, hogy milyen munkakört tölt be.

[44] Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azon esetek vitatását, amely esetekben a felperes egyáltalán nem végzett járőri tevékenységet, hanem bűnügyi ügyfeldolgozó tevékenységet állapított meg az alperes. Ezek 2020. november 26-a és 2022. február 10-e.

[45] A felperes tehát járőrszolgálatot a perbeli időszak alatt 15 esetben látott el, amely 34 hónap alatt ugyancsak esetinek tekinthető.

[46] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes 10 000 forint másodfokú perköltségben marasztalására irányult. A perköltséget a 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján számította fel.

[47] Érvelése szerint a megbízási díjnak nem jogi feltétele az, hogy egy másik tartalmú, más elnevezésű, másfajta beosztást lásson el a hivatásos állomány tagja, mert a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja negatívan határozza meg a megbízási díj követelményét, az akkor jár, ha a kinevezés szerinti beosztásba nem tartozó feladatot lát el az érintett. Nem állítja tehát, hogy a szemlebizottság vezetés önálló munkakör, hanem arra hivatkozik, hogy az olyan feladatot jelent, amely nem tartozik a felperes nyomozói beosztásához.

[48] Fenntartotta, hogy a szemlebizottság vezetői feladatok a felperes eredeti nyomozói beosztásához képest szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó és fokozottabb igénybevételt jelentő munkát jelentenek.

[49] Tény, hogy nem minden nyomozó/főnyomozó feladata a szemlebizottság-vezetői feladat, ebből is következően azok alapértelmezetten a nyomozói beosztásba nem tartozó feladatok.

[50] Hangsúlyozta, az előírt tanfolyammal nem rendelkezik, ebből következően munkakörébe a szükséges képzés hiányában a szemlebizottság-vezetési feladatkör nem tartozhat.

[51] Rámutatott, a bírósági gyakorlat következetesen helyt ad a szemlebizottság-vezetéssel kapcsolatos megbízási díj igényeknek, így például legutóbb a Kúria Kf.VII.45.125/2022/5. számú ítéletével. Hivatkozott továbbá a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.074/2022/4. és a Miskolci Törvényszék 103.K.700.939/2022/9. számú ítéletére.

[52] A járőri feladatok ellátásával kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy nem bűnügyi járőrszolgálatot látott el, hanem közterületi járőrszolgálatot, amely egyértelműen teljesen idegen a bűnügyi nyomozói beosztás feladataitól. Kiemelte, az ítélet [12] bekezdése rögzítette, hogy a felperes közterületi járőrszolgálatot látott el, ezen tényállást a fellebbezés nem támadta, így súlytalanul hivatkozik az alperes arra, hogy álláspontja szerint a bűnügyi járőr szolgálatra egyébként köteles volt a felperes.

[53] A megbízási díj összegszerűsége körében figyelemmel volt arra, hogy visszatérően, de szórványosan látott el eltérő feladatokat, ezért igényelt kizárólag a tevékenységgel érintett hónapokra a jogszabály szerinti minimális megbízási díjat, amely a jogalap fennállása esetén fogalmilag nem vitatható.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[54] A fellebbezés alaptalan.

[55] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[56] Mivel a Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróságot köti a fellebbezés tartalma, és a 99. § (1) bekezdés szerint a fellebbezés alapja csak jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben történő eltérés lehet, amit a 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezőnek fellebbezésében meg kell jelölnie (a jogszabályhely, illetve a kúriai határozat és annak érintett része pontos közlésével), szükséges volt annak vizsgálata, hogy a jelen esetben mi vehető figyelembe a fellebbezés alapjaként, mert az előbbiek szerint alapvetően ez jelöli ki a felülbírálat keretét.

[57] Az alperes fellebbezésében megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését nevezte meg. Erre és az ezekkel kapcsolatban kifejtett fellebbezési érvekre figyelemmel az ítéltáblának a következő három kérdésben kellett állást foglalnia: a szemlebizottság-vezetői és a járőri feladatok, valamint a helyszín megtekintés a felperes szolgálati beosztásához tartozó feladatkört jelent-e? Az előbbiek olyan többletfeladatnak minősül-e, amelyek kimerítik a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételeket? A tényleges ilyen feladatellátás a felperes esetében eseti jellegű volt-e.

[58] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja azt írja elő, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként.

[59] Az alperes fellebbezési érvelésének lényege szerint az e pontban írt feltételek azért nem valósultak meg, mert a vizsgált feladatok a felperes szolgálati beosztásához tartoztak.

[60] A szemlebizottság-vezetői feladatok vonatkozásában a felperes – az alperesi hivatkozással szemben – helyesen világított rá arra, hogy nem annak van jelentősége, hogy e feladatkör önálló munkakört képez-e, vagy konkrétan meghatározható-e az a más munkakör, amelyhez ez tartozik, hanem annak, hogy része-e a felperes nyomozói beosztásából eredő feladatkörnek. Helyesen hivatkozott arra is, hogy a szemlebizottság-vezetői feladatok nyomozói feladatoktól való elkülönüléséről a Kúria már korábbi ítéleteiben állást foglalt és következetesen helyt ad a bírósági gyakorlat az erre alapított megbízási díj igényeknek (Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.125/2022/5.).

[61] Ugyanakkor alapos az alperes fellebbezési érvelése azzal kapcsolatban, hogy a jelen esetben a helyszínmegtekintés nem értékelhető a felperes szolgálati beosztásából eredő feladatként. A felperes ugyanis a peres eljárás során személyes meghallgatása alkalmával maga nyilatkozott akként, hogy a helyszínmegtekintés munkaköri feladata volt.

[62] A járőr szolgálat vonatkozásában viszont már szintén nem osztotta az ítéltábla az alperesi álláspontot. E körben a bírósági gyakorlat ugyancsak kiforrott, amely ellentétes az alperesi állásponttal. E körben – az alperes téves hivatkozásával szemben – nem annak van jelentősége, hogy a bünyügyi szolgálati ág állománya is köteles járőr szolgálatot teljesíteni a 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás szerint, független attól, hogy milyen munkakört tölt be, hanem annak, hogy e feladatellátás a nyomozói feladatkör része-e. E körben pedig abból szükséges kiindulni, hogy a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú melléklete elkülönítlen nevesíti a nyomozó és a járőr szolgálati beosztásokat, a Kúria pedig több korábbi határozatában kifejtette, a munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[63] Az előbbiekkal kapcsolatban fontos hangsúlyozni, a szolgálati beosztás kereteit már annak elnevezése jelzi. Ennek alapvető oka, hogy a szolgálati beosztás a Hszt. 45. § (1) bekezdése szerint a kinevezés kötelező tartalmi eleme, amit a szolgálati viszonyt létesítőnek a Hszt. 44. § (1) bekezdése értelmében el kell fogadnia ahhoz, hogy a jogviszony létrejöjjön, illetve azt a felek a Hszt. 52. § (1) bekezdése és 53-56. §-ai értelmében bizonyos esetekben csak közös megegyezéssel módosíthatják. Ezzel szemben a munkaköri leírás – amit a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján nem kizárt, hogy a hivatásos állományú személy csak a szolgálati viszony létesítését követően kap meg – a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, az abban foglaltakat a munkáltató egyoldalú utasítási jogával határozza meg és változtathatja meg. Ezért van garanciális jelentősége annak, hogy a munkaköri feladatok a szolgálati beosztás elnevezése által kijelölt kereten belül maradjanak.

[64] Amennyiben pedig a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult az ugyancsak egységes bírósági gyakorlat szerint (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[65] Mindezekre figyelemmel a felperes esetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételek fennállának vizsgálata során az általa végzett szemlebizottság-vezetői és járőrszolgálati feladatok ellátását lehet figyelembe venni.

[66] Annak elbírálásakor pedig, hogy e feladatellátások a felperes esetében megteremtik-e a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra való jogosultságot, a kialakult bírói gyakorlat szerint annak van jelentősége, hogy a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát-e el, mert ez esetben a többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A Kúria további döntései (Kf.III.45.110/2022/4., Kf.VII.45.155/2021/6., Kf.III.45.020/2021/4.) rámutattak arra, hogy a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladatok tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át „rendszerszintűen” a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és az alapján ellentételezésre jogosult.

[67] Nem a többletfeladat ellátás folyamatos jellegének van tehát jelentősége, hanem az olyan rendszerességnek, amely „rendszerszintűvé” teszi a feladatellátást. Adott esetben ez akkor is rendszeresnek tekinthető, ha van egy-egy olyan hónap, amikor nem történik a beosztáshoz nem tartozó szolgálatellátás, illetőleg, ha a hónapok egy részében csak egy ilyen jellegű szolgálatellátás van, azonban összességében a többletfeladatok egy jól körülhatárolt időszakon belül folyamatosan, ciklikusan, visszatérő jelleggel jelentkeznek. Akár havi egy többletfeladat ellátás is megteremti tehát a rendszerességet. Ezen nem változtat az a körülmény sem, ha – mint a jelen esetben is – a felperes által megjelölt hosszabb időszakon belül vannak olyan több hónapig tartó időszakok, amelyek során a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó feladatot nem végez. Jelentősége annak van, hogy ezen többletfeladat ellátással nem érintett időszakokon kívül megállapítható-e, hogy a hivatásos állományú többletfeladat ellátása hosszabb időszakon keresztül ciklikusan visszatérően jelentkezik. E körben pedig a szemlebizottság-vezetői és a járőri többletfeladatokat nem külön-külön, hanem együttesen kell értékelni, hiszen mindkét esetben a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat látott el.

[68] Az alperes sérelmezte az egyes esetek értékelése kapcsán azt is, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy 2020. november 26-án és 2022. február 10-én a felperes nem járőri tevékenységet, hanem bűnügyi ügyfeldolgozó tevékenységet végzett az alperesi állítás szerint. E körben azonban a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott, ezért ezen érvelése a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételek hiányában (a fellebbezésben meg kell jelölni a sérelmezett jogszabálysértéssel érintett jogszabályhelyet) az ítéltábla az előbbi érvelését nem vehette figyelembe. Megjegyzi azonban, hogy 2020 novemberében a vitatotton kívül további járőrszolgálatot is megjelölt a felperes, e körben viszont az alperes vitatást nem adott elő, 2022 februárja vonatkozásában pedig a felperes maga sem állított járőri feladatok ellátását.

[69] Mindezekre figyelemmel, bár az ítéltábla a helyszínmegtekintéseket nem értékelte a megbízási díjat megalapozó körülménynek, ez azért nem befolyásolja a felperes megbízási díj igényének megalapozottságát, mert a kimutatás szerint lényegében maga sem számolt azokkal a hónapokkal, amelyek során csak ez lett volna a többlettevékenysége és járőri vagy szemlebizottság-vezetői feladatokat nem végzett. Az elsőfokú bíróság tehát az alperes fellebbezésében megjelölt jogszabályhelyek megsértése nélkül vont le következtetést a felperes megbízási díjra való jogosultságára, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[70] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében marad az állam terhéen.

[71] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[72] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Szeged, 2025. március 17.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
s.k.

Dr. Telegdy Gergely s.k.

Dr. Bálint Attila

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró